

[Pia Kjærsgaard]

nøje sammen med en finanslovaftale? Det er jo sådan, at afskaffelse af 6 pct.-skatten er skatte-reformstof, siger regeringen. Den kan ikke af-skaffes uden partierne bag skattereformen. Dertil hører Fremskridtspartiet som bekendt ikke – og gudskelov for det – så hvis statsmini-steren svarer bekræftende på mit spørgsmål, så afhænger finanslovsforslagets vedtagelse ikke af Fremskridtspartiet, men alene af Socialdemo-kratiet, og så er det blot en bekræftelse af, at fi-nanslovsforslaget for 1991 er skræddersyet til Socialdemokratiet.

Jeg håber, at statsministeren vil give et klart svar, så alle parter ved, hvad de har at rette sig efter. Det kan også være, det ville være rart for regeringspartierne indbyrdes at vide, hvad de har at rette sig efter. Vi andre i opposition vil i hvert fald gerne vide det. Altså: Kan der laves en finanslovaftale, hvor 6 pct.-skatten ikke ind-går?

I forbindelse med 6 pct.-skatteforslaget, og hvad der ellers har været nævnt fra regeringens side, vil jeg gerne fremhæve, at Fremskridtspartiets førsteprioritet er en hævelse af den skattefri bundgrænse. Der er slet ingen tvivl om, at hvis man virkelig ønsker at lave lettelser for be-folkningen, ville det være den bedste måde at gøre det på både rent administrativt, og også fordi hele befolkningen, og altså også den del af befolkningen, som har de lave indkomster, vir-kelig ville mærke, hvis man hævede den skattefri bundgrænse. Reallønsfremgang via hævelse af den skattefri bundgrænse ville give de bedste betingelser til foråret, når der skal være over-enskomstforhandlinger.

Jeg kan også undre mig lidt over Socialde-mokratiets udspil, som vi i Fremskridtspartiet ikke rigtig synes tager sig af den gruppe, som er svage i samfundet. Hvorfor har Socialdemokra-tiet dog ikke foreslået, som jeg da ved Socialde-mokratiet har været inde på før, at hæve den skattefri bundgrænse? Jeg mener, at Socialde-mokratiet og regeringen har skrevet af efter hin-anden i forbindelse med 6 pct.-skatten.

Samtidig siger statsministeren, at han vil ind-føre en »hold fast-metode«, uden at oplyse, om han vil holde fast med venstre eller højre hånd, eller om han vil støtte sig med begge hænder i den økonomiske suppedas. Fremskridtspartiet vil gerne række hånden frem, når regeringen accepterer, at finansieringen af finanslovens skattelettelser, som altså her er omlægninger,

skal ske ved kraftige offentlige besparelser og ved en ny bølge af privatiseringer. Det er godt, synes vi i Fremskridtspartiet, at regeringen er begyndt at få øjnene op for, at der kan privati-seres i vidt omfang.

Indtil da må vi konstatere, at regeringen har altså overladt hele dansegulvet, jeg fristes til at sige til en lambada med socialisterne.

I listerne over eventuelle lovforslag skinner det i øjnene, at miljøministeren har tænkt sig et kraftigt brug af genbrug. Det er genbrug af lov-forslag, der alle som ét ser ud til at koste penge, penge, som erhvervslivet og skatteborgerne skal betale herhjemme, og som tilmed krydres med 100 mio. kr. til Miljøfonden til Østlandene – 100 mio. kr. om året til andre landes miljøstøt-te. Tænk, hvilke perspektiver miljøministeren kan se frem til ved at lave miljøstøtteordninger i Den Tredje Verden og i øvrigt alle Jordens lan-de. Danskerne betaler gildet.

Det er altså en dyr minister, vi har for det mi-nisterium, og alt miljøhysteri kvæler erhvervsliv-et stille og roligt.

Endelig har vandmiljøplanen været den hid-til dyreste miljøfadæse fra denne regering, som kort og godt lod sig dirigere af nogle døde hum-mere.

I øvrigt må jeg konstatere, at De Radikales indflydelse på forsvarsministerens forslag har været kolossal. Af samtlige ca. 164 forskellige forslag i regeringens katalog har Venstres for-svarsminister kun et enkelt bidrag at byde på. I en spændt situation i Mellemøsten, hvor et dansk orlogsfartøj er sendt ned på observa-tionsopgaver, er der ikke nævnt en disse om dansk forsvar til næste år! Det eneste, forsvars-ministeren vil stille forslag om, er en lov om forbud mod ophold på og passage af forsvarets skydeområder. Jeg håber virkelig, at ministeren får sit vigtige forslag igennem.

I tilknytning til justitsministerens forslag står der besynderlig nok intet om ministerens – og det er her justitsministeren, jeg tænker på – i pressen bebudede forslag til ændring af den nu-gældende udlændingelov. Der er et spædt pip om EF's asylkonvention, men det kan danskerne altså ikke bruge til ret meget. Skal vi opleve, at justitsministerens løfter har lige så meget be-tydning som statsministerens løfter om skatte-lettelser? Så sker der nemlig ingenting. Hvor-dan kan man egentlig bedrage den danske be-folkning igennem en hel sommer og så intet ha-ve om det i det lovkatalog, som er fremlagt nu?